

er at skærpe Straffen for uforsvarlig Behandling af Dyr, særlig for de grovere Former deraf, Dyrplageri.

Det 22de Kapitel omfatter *Betleri og skadelig Erhvervs-virksomhed*, der nu behandles i Lov 3. Marts 1860. Kapitlet »omhandler de forskellige Overtrædelser af den almindelige Pligt til at søge at skaffe sig sit Underhold paa lovlig Maade. De her samlede Bestemmelser rammer derfor 1) de arbejdssky Personer, der i Stedet for ved Arbejde søger deres Underhold ved Tilbetling af Almisse (§ 200), 2) Personer, der som Følge af vanemæssig, selvforskyldt Lediggang enten selv falder det offentlige til Byrde eller undlader at opfylde deres Forsørgelsespligter, eller som, uden at dette er Tilfældet, ikke kan oplyse, hvorledes de faar Midlerne til deres Underhold, og derfor maa antages ikke at skaffe sig dette paa lovlig Maade (§§ 201—203), og 3) endelig Personer, der mere direkte udøver en i Almindelighed lyssky Virksomhed, der maa betegnes som almenskadelig (§§ 205—210).«

Det egentlige Betleri omhandles i § 200, der lyder saaledes: »Den, som gentagende gør sig skyldig i Betleri, eller som anvender andre til Betleri eller tillader, at nogen til hans Husstand hørende Person under 18 Aar betler, straffes med Fængsel indtil 2 Maaneder eller under skærpende Omstændigheder indtil 6 Maaneder.«

I Paragraffens 2. Stykke indeholdes en ny Bestemmelse: »Er Handlingen foretaget af Nød og ikke udøvet vanemæssigt, er Straffen Hæfte og kan under i øvrigt formildende Omstændigheder bortfalde.«

§§ 201 og 202 angaar det Forhold, der nu benævnes Løsgængereri, hvilken Betegnelse ikke er optaget af Lovforslaget. Paragrafferne lyder saaledes: »§ 201. Naar en arbejdsfør Person som Følge af vanemæssig Lediggang, der maa anses for selvforskyldt, falder det offentlige til Byrde, forsømmer sin Forsørgelsespligt mod nogen, som derved kommer i Nød, eller ikke udreder ham paalagt Bidrag til Hustru eller Barn, skal der af Politiet tildeles ham Advarsel og saa vidt muligt anvises ham Arbejde. Kommer han inden 1 Aar herefter som Følge af fortsat selvforskyldt Lediggang paa ny i noget af de nævnte Tilfælde, straffes han med Fængsel indtil 1 Aar. § 202. Hengiver nogen sig til Lediggang under saadanne